

steren ved Finanslovsforslagets første Behandling, og hvor det forekom mig, at det lykkedes Indenrigsministeren at faa bragt det ærede Medlem til Tavshed. Det Spørgsmaal skal jeg derfor ikke inklade mig paa at tage op igen.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Jensen: Jeg skal lade den højtærede Ministers Udtalelse om, at Indenrigsministeren ved Finanslovsforslagets første Behandling bragte mig til Tavshed, staa for, hvad den er. Jeg har i alt Fald den Opfattelse, at det, jeg den Gang fremsatte, var korrekt, og at det, Ministeren sagde, ikke paa nogen Maade afkræftede det, og det er Hovedsagen. Det er ikke for mig om at gøre at faa det sidste Ord.

Naar den højtærede Minister nu søger et Tilbagetog ved at sige, at det er et Raad, Nævnet har givet, vil jeg svare, at det kunde den højtærede Minister have sagt i Gaar, saa havde vi i Dag været fri for Diskussionen om denne Sag. Jeg troede, at Ministeren havde anført i Gaar, hvad der var Sagens Kærne, og hvad der var Virkelighed. Da sagde han: Det er en Bestemmelse, som Transportnævnet har taget, og det maatte vi bøje os for. Men dertil maa siges, at Transportnævnet er for Rigsdagen — vel ikke en uvedkommende Faktor, men dog — en Faktor, som vi ikke staa i nogen som helst Rapport til, fordi det ikke er nedsat i Henhold til en Lov, men i Henhold til en ministeriel Skrivelse, der giver Nævnet en udstrakt Myndighed. Det er netop Svikmøllen i dens værste Form. Ministeren staa med Ansvaret overfor Rigsdagen, men han udnævner et Nævn, der skal have Magten og Myndigheden, og det skyder han sig ind under, naar der sker noget, som man ikke synes er rigtigt. Det er den Svikmølle, vi er kommet ind i de sidste Aar, hvad jeg i høj Grad beklager, og som jeg ikke nogen Sinde agter at give min Tilslutning.

Foss: Det Svar, som den højtærede Minister gav i Gaar paa de af mig fremsatte Bemærkninger, har egentlig kun gjort mine Betænkeligheder stærkere. Jeg bemærkede, at som § 3 er formet, synes der at være Fare for, at den aarlige Afgift, som et Mergelselskab skal erlægge for det Spor- og Driftsmateriel, der er

anskaffet og bekostet af Staten og stillet til Selskabets Raadighed, skal dække alle Udgifter til Vedligeholdelse og Fornyelse af Materiellet. Jeg gjorde gældende, at det var en farlig Bestemmelse, ikke alene fordi Statens Udgifter derved vilde blive meget store, men ogsaa fordi Vedligeholdelsen af Materiellet derved rimeligvis ikke skete paa den rette og naturlige Maade, nemlig saa tidligt, at den kunde ske billigt. Hvis man opsætter en saadan Vedligeholdelse for længe, risikerer man, at den glider over til at blive en fuldstændig Fornyelse. Det gælder i høj Grad om Banedriftsmateriel i Almindelighed og særlig om Materiel, der skal bruges paa Mergelbaner, hvor det kan ventes, at man i stort Omfang vil køre ud med Vognene i Mergelgravene og der lade dem lide den grove Behandling, som ikke helt kan undgaas paa saadanne Steder.

Den højtærede Minister svarede, at han maatte „udtale som min Forudsætning for Bestemmelsen, at den Afgift, der betales, maa være saa stor, at vedkommende Mergelbane til Stadighed kan holdes i fuldt driftsmæssig og driftssikker Tilstand, saaledes at det ikke blot gælder om at afskrive Anlægget, men ogsaa om at holde det vedlige i saa lang Tid, som Banen skal virke, og saaledes, at hvis man skulde ophøre med at drive Banen, skulde det Materiel, som var til Stede, være i fuldt brugbar og driftssikker Tilstand“. Det var netop dette, jeg frygtede, og som jeg tillod mig at advare mod. Det fremgaar heraf, at hvis Bestemmelsen bliver administreret paa denne Maade, vil det sige, at hele Vedligeholdelsesudgiften, som kan blive meget alvorlig, netop lægges over paa Staten, saaledes at Udgiften afholdes af den Fornyelsesfond, hvortil Afgifterne skal henlægges. Jeg har villet gøre disse Bemærkninger, idet jeg haaber, at denne Udtalelse af Ministeren ikke er det endelige Udtryk for Ministerens Stilling. Der vil naturligvis blive Lejlighed til at drøfte dette Spørgsmaal nærmere i Udvalget, og hvis den højtærede Minister ikke har fundet det fuldt klare Udtryk for sin Opfattelse, vil jeg naturligvis være taknemmelig for en Korrektion.

Angaaende Spørgsmaalet om Smalspor eller Bredspor har den højtærede Trafikminister udtalt, at det med Begrænsningen af Mergelbanernes Sporvidde til under den normale ikke var Tanken at sikre sig mod, at Loven blev brugt til ad denne Vej at indsmugle Privathaneanlæg, der efterhaanden voksede sig større for